

DE LEEUWERIK IS OVERVOL

Blijspel

door

IDA OELE-VAN ZWEDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE LEEUWERIK IS OVERVOL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IDA OELE-VAN ZWEDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TRUUS VAN OVERBEEKE

KOBA VAN OVERBEEKE

NELLY

NELIS

TANTE MINA

NIJNTJE DE HAAS

MEVROUW DE JAGER

OPOE DE VOS

HAAR DOCHTER WILLEMIEN

LOWIE

DECOR:

Een huiskamer met op tafel: bloemen en een computer.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muzieken rechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

Truus: (*zet de bloemen van tafel en poetst de computer wat op*) Wij zullen het samen best vinden. Dat kantoor... dat zijn we zo vergeten. We zijn nu allebei met pensioen. (*zucht*) Ja... we moesten plaats maken voor vernieuwing. Jij was te traag zeiden ze.

Koba: Gezellig hè zo samen thuis. Ik ga koffie zetten, daar heb jij ook wel zin in zeker. Het is heerlijk weer, de was zal wel drogen, we zouden vanmiddag best wat kunnen fietsen, vind je niet?

Truus: Koffie lust ik wel, de was zal wel drogen, maar ik ga niet fietsen.

Koba: Ach... en je hebt net zo'n mooie fiets gekregen.

Truus: En... ze zeiden erbij... nu ik met pensioen ben, ik mijn tijd kon besteden aan dingen die ik zelf graag wil doen, mooi hè? Dus... ben ik nu bezig wat wegwijs te worden op m'n computer.

Koba: (*probeert de bloemen weer op tafel te zetten*) Je gaat toch zeker niet de hele dag achter dat ding zitten?

Truus: Koba...! Ga weg met die bloemen, die kunnen daar niet meer staan.

Koba: Maar... ik heb altijd een bloemetje op tafel... en nu met dat ding...

Truus: Wat nou d'ing...! Naast een computer zet je toch geen bloemen.

Koba: (*beschroomd*) Nee... dat staat niet. Heb je geen ander plekje voor dat ding? Misschien kunnen bloemen er niet tegen.

Truus: (*kriegel*) Wat nou... waar niet tegen?

Koba: Nou... het kan toch best zijn, dat bloemen er niet tegen kunnen, tegen zo'n ding bedoel ik.

Truus: En waarom zouden die bloemen niet tegen een computer kunnen?

Koba: Nou ja... je weet maar nooit, zo'n... hij kan misschien wel... (*behoedzaam*) vreemde stralen uitzenden. (*kordaat*) Het blijft toch iets wat je niet kent, zo'n vreemd ding.

Truus: Hou nou toch es op, Koba...! Het lijkt warempel wel of je 't over een buitenaards wezen hebt. Een computer is door mensen uitgevonden, en ze hebben er een boel gemak van.

Koba: Ik blijf het zeggen; ik heb het er niet op, en op tafel hoort ie niet. Dat staat toch niet gezellig.

Truus: O... is dat het? De computer mag niet op tafel staan, want daar moeten de bloemen staan. Ik had gedacht dat jij er ook wel groos mee zou wezen.

Koba: Groos...? Waarom zou ik er groos mee wezen? Ik heb nog geen dag gebrek aan zo'n ding gehad. En nu je 't over die stralen hebt... stralen, waar de bloemen niet tegen kunnen. (*huivert*) Hu...

Truus: (*boos*) Wie had het hier over stralen? Weet je wat... (*zwaait*) we houden er over op. Laat de koffie maar es door de filter stralen.

Koba: Ja zo is het maar net, we zouden nog woorden krijgen (*wijst naar de computer*) over zo'n rot ding. (*als ze bij de deur is zegt ze*) Toch vind

ik het niet gezellig hoor... met zo'n ding op tafel. (*neemt de bloemen mee*) Op tafel hoort een bloemetje.

Truus: (*schudt wijs het hoofd*) Bij Koba draait het allemaal om gezelligheid, als 't maar gezellig is. Maar ze vergeet één ding, we moeten met onze tijd mee. Lowietje zegt: 'Truus, dit is het computertijdperk'. (*zwijmelt*) Lowietje zegt dat héél mooi. Truus, zei die: stilstaan is... eh... afijn... Lowietje heeft daar verstand van. Lowietje heeft z'n eigen der op toegelegd zegt ie. Ik ga me ook helemaal op de computer toeleggen, dan zal Koba der wel es heel anders over gaan denken. Weg met de opschrijfbriefjes, weg met de kalenders. Truus, zegt Lowietje; als je alles in de computer hebt staan, ben je al een heel eind. Lowietje kan't weten. (*ze begint wat heen en weer te lopen*) Dus... eerst... zet ik er alles in. Ja... en als alles der eenmaal in staat... (*gaat weer achter de computer zitten*)

Nelly: (*heeft het laatste gehoord*) Wat...? Ga jij een nieuwe kast kopen?

Truus: Hay Nelly... dat noem ik nog es met de deur in huis vallen, vertel... wat voor kast ga je kopen?

Nelly: Nee... ik niet... jij had het over een kast, je praat in je eigen.

Truus: Nee hoor (*trots*) ik zit hier gewoon achter m 'n computer.

Nelly: Dus je hebt er een, joh... laat me toch es kijken... goh mooi zeg. Kun je 't al een beetje? Toch zat je in je eigen te praten. Ik hoorde echt dat je het over een kast had. (*lachend*) Of moet je eerst tegen dat ding prátén voordat ie op gang gaat?

Truus: Als je 'r tegen moest praten, en hij zou naar jou luisteren, sloeg ie op hol.

Koba: (*met drie koffie*) Zo... ik heb voor jou ook maar koffie ingeschonken. Ik zag je komen.

Nelly: Truus gaat een nieuwe kast kopen.

Koba: Goh...?

Nelly: Ja ik hoorde net dat ze 't er over had.

Koba: Met wie had ze het dan over een nieuwe kast?

Nelly: Ze praat tegen der eigen...!

Truus: Schei toch uit... ik praat niet in me eigen... en het is jouw schuld, als zij straks (*wijst naar Koba*) gaat zeuren: je moet es een nieuwe kast kopen voor dat ding, helemaal niet gezellig met zo'n ding op tafel. Ze vertikt om computer te zeggen.

Nelly: Zo'n ding zet je toch ook niet op táfel, (*bekijkt de computer es goed*) Ik snap sowieso niet, waarom je zo'n ding moet hebben. Nu hoef je niet meer te werken, kun je fijn gaan fietsen, ga je met zo'n ding aan de gang. Het lijkt me nog moeilijk ook met zoveel blokjes. Kun jij dat nou wel?

Truus: Oh dat is niks hoor. Ik heb jaren tussen de computers gewerkt...

Lowietje zei: ...

Nelly: Oh Lowietje? Maar Lowietje werkt met computers maar jij moest ze alleen maar afstoffen.

Truus: (*zwijmelt*) En vrijdags... vrijdags kregen ze allemaal een zeempje.

Nelly: Ja ja... die van Lowietje ook nog een boendoekje zeker? Ik hoorde, (*wijst naar de computer*) dat ze heel ongezond zijn...!

Koba: Hoezo ongezond?

Truus: Je kunt er een virus van krijgen.

Koba: Hoor je 't nou? Ik zei het ook al; je weet niet wat je in huis haalt, de mensen willen al maar meer, en het wordt er echt niet gezelliger op hoor! Helemaal niet.

Truus: Koba, de computer zal ons zoveel gemak geven. Alles onthoudt ie voor ons, wie er jarig is, hoe laat de trein gaat, je kan het zo gek niet opnoemen, of het rolt er zo uit.

Koba: Kijk... en dat vind ik nou zo eng. Hoe weet zo'n ding dat er bij ons iemand jarig is, vertel jij mij dat maar 'ns?

Truus: Luister, Koba... ik zet er eerst alles in, makkelijk zat, zegt Lowietje.

Koba: Hoe... hoe moet jij nou hier... (*wijst naar de computer*) Pas jij maar op...! Laat mij nou maar gewoon (*wijst naar der hoofd*) alles zelf onthouden. Daar heb ik zo'n ding nie voor nodig.

Nelly: Ach Koba, wij snappen dat immers toch niet. Maak je 'r niet druk om.

Koba: Dat doe ik wel, Nelly...! Zo'n ding staat bij ons in huis, en het is niet te zeggen wat ie allemaal nog meer van je weet.

Nelly: Het is de vooruitgang. Vroeger durfde opoe niet in de trein, en vorig jaar, toen we in den Haag waren ging jij, zonder één kik mee in de ruimte, in een ruimteschip.

Koba: Ja... ik liep maar mee, en ineens waren we in de ruimte, wat moet je dan? Ik was wel bang zeg, nou...! Maar dat laat je niet merken, met zoveel mensen.

Nelly: (*zweeft met der armen*) Oh wat was dat prachtig... We zweefden langs alle kompletten.

Truus: Ko-meten...!

Nelly: Ja dat zei ik... Ik werd er helemaal draaiërig van. Wat was ik blij toen we weer op aarde terug waren. Eng hoor.

Koba: Nou dan...?

Nelly: Dat zei ik toch, wij kunnen dat immers niet begrijpen.

Truus: Het is de vooruitgang. We leven in het computer tijdperk, spoorboekjes, opschrijfbriefjes, verjaardagkalenders, niet meer nodig... allemaal ouwerwets...

Koba: Hè... ik moet er niet aan denken, geen verjaardagkalender op de wc, zo ongezellig.

Truus: Koba...! Hou nou toch op, mens.

Nelly: Joh... laat dat ding toch hangen.

Truus: Koba luister es, de hele rompslomp van je vakantiehuisjes zet ik in een handomdraai voor je op de computer.

Nelly: Dat zet Koba in een handomdraai op de kalender. Het gaat maar om twee huisjes zeg, jij doet net of ze een heel vakantiepark moet verhuren.

Truus: *(staat kwaad op)* Jullie willen niet... jullie zijn der bang van...! Bang ja! Als ik met me tijd mee wil gaan, dan werken jullie dat tegen, met je stralen en je enge dingen. *(smalend)* Ze kan nog niet zonder verjaardagkalender op de plee, zo ongezellig... Guh... *(af)*

Koba: *(kijkt naar de deur)* Nou zeg, deden we wat verkeerd?

Nelly: Niks... ik heb niks verkeerd gezegd.

Koba: Och het is ook allemaal nog wennen, nu ze niet meer naar het werk moet. Ze zal de mensen daar ook wel missen, denk je niet?

Nelly: Lowietje...! Die zal ze nog het meeste missen.

Koba: Lowietje? Denk je dat? *(wijst naar de computer)* Zou ze daarom dat... *(Nelly knikt heel overtuigend)* Maar daar neem je toch geen kopoeter voor?

Nelly: Maar Truus wel. Nu ken je toch Truus onderhand, zo koppig als een ezel.

Koba: *(sussend)* Ach nee... zo erg zal 't toch niet zijn.

Nelly: Nee... ze is ook nog maar net een week thuis.

Koba: *(peinzend)* Lowietje... Ja... ze streek z'n overhemden wel es...

Nelly: Nu begint ze 'm pas te missen.

Koba: Nou... daar is ze dan knap laat mee, maar ze heeft in elk geval de leeftijd.

Nelly: *(staat op)* Kom.

Koba: *(zet de kopjes op het blad, zegt peinzend)* Lowietje goh... *(samen af)*

Nelis: *(kijkt voorzichtig om de deur en roept)* Koba... *(kijkt naar de computer)* Hé... wat hebben we hier? Een nieuwe televisie? Nee verrek, 't is zo'n ander ding.

Truus: *(op)* En Nelis... wat vind je van m 'n computer? Niet aankomen hoor.

Nelis: *(doet snel z'n handen op de rug)* Nee zeg 'k zou niet durven. Ik heb geen verstand van zulke apparaten.

Truus: De computer is onmisbaar geworden, Nelis.

Nelis: Zou je denken? Heb ik nog niks van gemerkt.

Truus: Nee... je moet er niet de gek mee steken, Nelis, de computer is voor iedereen een uitkomst, dus... als ik nou es wat voor jou op de computer kan doen...?

Nelis: (*krabbelt onder z'n hoed*) Nou... ik moet nog een lapje aardappels zetten, en twee slootkantjes maaien, en... als ik nou wil weten wanneer de kippen van de leg gaan? (*wijst naar de computer*)

Truus: Ach pestkop... Kijk maar es of er al eieren zijn, neem er maar wat mee in huis.

Nelis: Ik moet ook een voorraadje eieren hebben als de gasten in de huisjes komen. Dat is het eerst wat ze vragen; (*deftig*) boer, kunnen wij wat eieren kopen van uw kippen?

Truus: Denk jij, dat de stadters zouden merken, dat de eieren niet van onze kippen komen...?

Nelis: Welnee... Trouwens, Nelis heb altijd eieren. Ik kijk in de winkel al in de doosjes of er bruine eitjes in zitten, want bruine kippetjes leggen geen witte eitjes, of... dat weten ze misschien ook geen eens. Maar goed, desnoods leg ik ze nog even in het warme water, en ze komen zo van onze kippetjes. (*deftig*) Oh... ze zijn nog warm.

Truus: Ik ga nu alles op de computer regelen.

Nelis: Toe maar... jij liever as ik.

Truus: (*enthousiast*) We leven in het computer tijdperk, Nelis.

Nelis: Wel, dat zal best... Ik eet er geen boterham minder om.

Truus: Maar ik wil niet achterblijven hoor... stilstaan is... eh... (*peinst*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto